
Narayani Stutih

नारायणीस्तुतिः अथवा नारायणीसूक्तम्

Document Information

Text title : Narayanastuti durgA saptashatI

File name : nArAyaNIstutiH.itx

Category : devii, durgA, stotra, devI, sUkta

Location : doc_devii

Transliterated by : Ahto Jarve ajarve

Proofread by : Ahto Jarve ajarve

Description-comments : from durgA saptashatI adhyAya 11. Verses 7-23

Latest update : November 1, 2010

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 15, 2024

sanskritdocuments.org

Narayani Stutih

नारायणीस्तुतिः अथवा नारायणीसूक्तम्

॥ देवी माडात्त्ये अेकादशोडध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

देव्या उते तत्र मडासुरेन्द्रे
सेन्द्राः सुरा वह्निपुरोगमास्ताम् ।
कात्यायनीं तुष्टुवुरिष्टलाभाद्
विकाशिवङ्नाब्जविकाशिताशाः ॥ २ ॥

देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद
प्रसीद मातर्जगतोऽप्लिलस्य ।
प्रसीद विश्वेश्वरि पाळि विश्वं
त्वमीश्वरी देवि यरायरस्य ॥ ३ ॥

आधारभूता जगतस्त्वमेका
मडीस्वरूपेण यतः स्थितासि ।
अपां स्वरूपस्थितया त्वयैत-
दाध्यायते कृत्स्नमलङ्घ्यवीर्ये ॥ ४ ॥

त्वं वैष्णवीशक्तिरनन्तवीर्या
विश्वस्य बीजं परमासि माया ।
सम्मोहितं देवि समस्तमेतत्
त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥ ५ ॥

विद्याः समस्तास्तव देवि भेदाः
स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ।
त्वयैकया पूरितमभ्ययैतत्
का ते स्तुतिः स्तव्यपरापरोक्तिः ॥ ६ ॥

सर्वभूता यदा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ।

त्वं स्तुता स्तुतये का वा भवन्तु परमोक्तयः ॥ ७ ॥

सर्वस्य बुद्धिरुपेण जनस्य हृदि संस्थिते ।

स्वर्गापवर्गद्वे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥

कलाकाष्ठाद्विदुषेण परिणामप्रदायिनि ।

विश्वस्थोपरतौ शक्ते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिडे ।

शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥

सृष्टिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि ।

गुणान्त्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ।

सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १२ ॥

हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्माणीरुपधारिणि ।

कौशाम्भःक्षरिके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १३ ॥

त्रिशूलचन्द्राब्धिधरे मडावृषभवाडिनि ।

माडेश्वरीस्वरुपेण नारायणि नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥

मयूरकुङ्कुटवृते मडाशक्तिधरेऽनघे ।

कौमारीरुपसंस्थाने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १५ ॥

शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ।

प्रसीद वैष्णवीरुपे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १६ ॥

गृहीतोन्नमलायुके दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरे ।

वराहरुपिणि शिवे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥

नृसिंहरुपेणोत्रेण उन्तुं दैत्यान् कृतोद्यमे ।

त्रैलोक्यत्राणसहिते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

किरीटिनि मडावज्जे सडस्रनयनोज्ज्वले ।

वृत्रप्राणहरे चैन्द्रि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥

शिवदूतीस्वरुपेण उतदैत्यमडाभले ।

घोररुपे मडारावे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २० ॥

दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे ।
 यामुण्डे मुण्डमथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २१ ॥
 लक्ष्मि लज्जे मडाविद्ये श्रद्धे पुष्टि स्वधे ध्रुवे ।
 मडारात्रि मडाभाये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २२ ॥
 मेघे सरस्वति वरे भूति आभवि तामसि ।
 नियते त्वं प्रसीदेशे नारायणि नमोऽस्तुते ॥ २३ ॥
 सर्वस्वदुपे सर्वेशे सर्वशक्तिसम्पत्तिते ।
 भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ २४ ॥
 अतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषितम् ।
 पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ॥ २५ ॥
 ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनम् ।
 त्रिशूलं पातु नो भीतेर्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥ २६ ॥
 छिनस्ति दैत्यतेजोसि स्वनेनापूर्य या जगत् ।
 सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव ॥ २७ ॥
 असुरासुगवसापङ्कथर्यितस्ते करोज्ज्वलः ।
 शुभाय ऋग्गो भवतु यण्डिके त्वां नता वयम् ॥ २८ ॥
 रोगानशेषानपहंसि तुष्टा
 रुष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान् ।
 त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां
 त्वामाश्रिता ङ्याश्रयतां प्रयान्ति ॥ २९ ॥
 अतत्कृतं यत्कदनं त्वयाद्ये
 धर्मद्विषां देवि मडासुराणाम् ।
 उपैरनेकैर्बहुधात्ममूर्तिं
 कृत्वाम्बिके तत्प्रकरोति कान्या ॥ ३० ॥
 विद्यासु शास्त्रेषु विवेकदीपे-
 ष्वाद्येषु वाक्येषु य का त्वदन्या ।
 ममत्वगर्तेऽतिमडान्धकारे
 विभ्रामयत्येतदतीव विश्वम् ॥ ३१ ॥

रक्षांसि यत्रोग्रविषाश्च नागा
यत्रारथो दस्युबलानि यत्र ।
दावानलो यत्र तथाब्धिमध्ये
तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥ ३२ ॥

विश्वेश्वरि त्वं परिपासि विश्वं
विश्वात्मिका धारयसीह विश्वम् ।
विश्वेशवन्धा भवती भवन्ति
विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनम्राः ॥ ३३ ॥

देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीते-
र्नित्यं यथासुरवधादधुनैव सद्यः ।
पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु
उत्पातपाकजनितांश्च मलोपसर्गान् ॥ ३४ ॥

प्रणतानां प्रसीद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि ।
त्रैलोक्यवासिनामीज्ये लोकानां वरदा भव ॥ ३५ ॥

दिव्युवाच ॥ ३६ ॥

वरदाहं सुरगणा वरं यन्मनसेच्छथ ।
तं वृणुध्वं प्रयच्छामि जगतामुपकारकम् ॥ ३७ ॥

देवा उच्युः ॥ ३८ ॥

सर्वाभाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याभिलेश्वरि ।
अेवमेव त्वया कार्यमस्मद्भैरिविनाशनम् ॥ ३९ ॥

दिव्युवाच ॥ ४० ॥

वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमे युगे ।
शुम्भो निशुम्भश्चैवान्यावुत्पत्स्येते मडासुरौ ॥ ४१ ॥

नन्दगोपगृहे जाता यशोदागर्भसम्भवा ।
ततस्तौ नाशयिष्यामि विन्ध्याचलनिवासिनी ॥ ४२ ॥

पुनरप्यतिरौद्रेण रुपेण पृथिवीतले ।
अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रथित्तांश्च दानवान् ॥ ४३ ॥

भक्षयन्त्याश्च तानुग्रान् वैप्रथितान् मडासुरान् ।

रक्ता दन्ता भविष्यन्ति दाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४४ ॥

ततो मां देवताः स्वर्गे मर्त्यलोके य मानवाः ।

स्तुवन्तो व्याडिष्यन्ति सततं रक्तदन्तिकां ॥ ४५ ॥

भूयश्च शतवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनभसि ।

मुनिभिः संस्मृता भूमौ सम्भविष्याम्ययोनिजा ॥ ४६ ॥

ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्याम्यहं मुनीन् ।

कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ॥ ४७ ॥

ततोऽहमभिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः ।

भरिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टेः प्राणधारकैः ॥ ४८ ॥

शाकम्भरीति विष्याति तदा यास्याम्यहं भुवि ।

तत्रैव य वधिष्यामि दुर्गमाप्यं मडासुरम् ॥ ४९ ॥

दुर्गादेवीति विष्यातं तन्मे नाम भविष्यति ।

पुनश्चाहं यदा भीमं रूपं कृत्वा डिमायले ॥ ५० ॥

रक्षांसि भक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् ।

तदा मां मुनयः सर्वे स्तोष्यन्त्यानम्रमूर्तयः ॥ ५१ ॥

भीमादेवीति विष्यातं तन्मे नाम भविष्यति ।

यदारुणाप्यस्त्रैलोक्ये मडाबाधां करिष्यति ॥ ५२ ॥

तदाहं भ्रामरं रूपं कृत्वासंभ्येयषट्पदम् ।

त्रैलोक्यस्य छितार्थाय वधिष्यामि मडासुरम् ॥ ५३ ॥

भ्रामरीति य मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ।

छत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति ॥ ५४ ॥

तदा तदावतीर्याहं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥ ५५ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

नारायणीस्तुतिः सम्पूर्णा ॥ ११ ॥

नारायणीसूक्तम्

मडालसा नारायणीस्तुतिः

कात्यायनीस्तोत्रम् (सर्वसङ्कटकाले)

Verses upto sarvAbAdhAprashamanaM (39) are
considered nArAyaNIstutam by some and up to 35
as kAtyAyanI stotram (purANakAvyastotrasudhA)
Verses 7-23 are used as mahAlasA nArAyaNIstutiH

Encoded by Smt. K. Shankaran and

reencoded by Kirk Wortman

Proofread by Sunder Hattangadi and Kirk Wortman

Narayani Stutih

pdf was typeset on October 15, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

